

Sygn. akt VII U 869/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 marca 2016 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie: Przewodniczący Sędzia S.O. Lucyna Stąsik-Żmudziak

Protokolant sekretarz sądowy Anna Łempicka

po rozpoznaniu w dniu 17 marca 2016 roku w Lublinie

sprawy E. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o prawo do renty z tytułu wypadku przy pracy

na skutek odwołania E. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 18 marca 2015 roku znak: (...)

oddala odwołanie

VII U 869/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18 maja 2015 roku, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił E. K. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy (k. akt rentowych).

W uzasadnieniu tego rozstrzygnięcia organ rentowy powołał się na orzeczenie komisji lekarskiej ZUS, która ustaliła, że wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy.

W dniu 08 kwietnia 2015 roku pełnomocnik E. K. wniosła odwołanie od powyższej decyzji, wskazując iż stan zdrowia wnioskodawczyni spowodowany konsekwencjami wypadku przy pracy z 04.08.2013 roku nie pozwala jej podjąć zatrudnienia zgodnego z kwalifikacjami. W uzasadnieniu odwołania wskazano przebieg wypadku przy pracy, dołączając dokumentację związaną z jego ustaleniem oraz zgłaszając na ustalenie okoliczności wypadku wnioski o przeprowadzenie dowodu z zeznań wskazanych świadków. Nadto powołano się na dokumentację medyczną dotyczącą stanu zdrowia wnioskodawczyni. (k. 2-9as)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podnosząc argumenty jak w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

E. K., urodzona (...), z zawodu obuwnik szwacz, ostatnio wykonywała pracę jako sprzedawca kasjer (bezsporne).

Wnioskodawczyni w dniu od 04 sierpnia 2013 roku uległa wypadkowi przy pracy, polegającemu na tym, w trakcie wykonywania obowiązków pracowniczych w sklepie (...), uzupełniając sprzedawane produkty – idąc po mięso do

chłodni, poślizgnęła się na mokrej podłodze, wykręcając przy tym prawą nogę. Zdarzenie zostało uznane za wypadek przy pracy. (Dokumentacja dotycząca okoliczności wypadku k.6-8as)

Wynikiem wypadku przy pracy doznała urazu skrętnego kolana prawego. PO wypadku korzystała z leczenia w trybie jednodniowym z rozpoznaniem artrozy kolana prawego a następnie z długotrwałego zwolnienia lekarskiego. Po wykorzystaniu zasiłku chorobowego w okresie od 04.08.2013r. do 01.02.2014r. była następnie uprawniona do świadczenia rehabilitacyjnego bez związku z wypadkiem przy pracy przez okres 6 miesięcy do 27.01.2015r. Ustalając stopień uszczerbku na zdrowiu spowodowanego skutkami wypadku przy pracy lekarz orzecznik uznał „0” procent uszczerbku. W uzasadnieniu opinii wskazano, że przebyte zdarzenie spowodowało nasilenie dolegliwości bólowych stawu kolanowego z zaawansowanymi samoistnymi zmianami zwyrodnieniowymi. W trakcie pobierania świadczenia rehabilitacyjnego z wnioskodawczynią rozwiązano umowę o pracę. Jest uprawniona do zasiłku dla bezrobotnych. Ma obecnie (...) lata. (akta orzecnicze ZUS)

W dniu 11.12.2014r. wnioskodawczyni złożyła wniosek o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z przebyłym wypadkiem przedkładając zaświadczenie o stanie zdrowia. Lekarz Orzecznik ZUS w opinii z 05.01.2015r. stwierdził, iż wnioskodawczyni jest osobą częściowo niezdolną do pracy do 31.01.2016r., jednakże częściowa niezdolność do pracy nie pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy i pozostaje w związku ze stanem narządu ruchu.

Badająca wnioskodawczynię na skutek jej sprzeciwu Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu z 26.02.2015r. nie uznała wnioskodawczyni za niezdolną do pracy. Nie stwierdziła niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. (k. 20 i 32-33akt orzecniczych ZUS oraz t. II akt rentowych).

W oparciu o powyższe orzeczenie ZUS wydał zaskarżoną decyzję.

Przy rozpoznawaniu odwołania wnioskodawczyni sporny charakter miała okoliczność ustalenia jej niezdolności do pracy oraz wskazania czy ma ona związek z przebyłym w sierpniu 2013 roku wypadkiem przy pracy.

Przy dokonywaniu ustaleń w tym zakresie, sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego lekarza ortopedy. (k. 12as)

W dniu 22.06.2015 r. opiniujący biegły ortopeda ustalił, że u wnioskodawczyni występują zmiany zwyrodnieniowe kolan, przebyte skręcenie prawego kolana, zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa szyjnego i lędźwiowo-krzyżowego oraz wielopoziomowe zmiany dyskopatyczne kręgosłupa szyjnego. Nie uznał u wnioskodawczyni niezdolności do pracy.

W uzasadnieniu opinii podał, że po zapoznaniu się z dokumentacją lekarską zawartą w aktach sprawy, przeanalizowaniu dostarczonych badań RTG i MR (na płytach CD) oraz przeprowadzeniu badania ortopedycznego wnioskodawczyni, ustalono powyższe rozpoznania.

Wnioskodawczyni podała biegłemu, że przeżyła uraz prawego kolana w czasie pracy (uderzenie o metalowy słupek) w 2011 r. Leczona wówczas nieoperacyjnie - punkcja kolana, leczenie farmakologicznie.

W dniu 3.08.2013 r. w czasie pracy, w wyniku poślizgnięcia, doznała ponownego urazu prawego kolana (w mechanizmie skręcenia). Początkowo była leczona ambulatoryjnie. W dniu 18.01.2014 r. wykonano badanie MR prawego kolana, w którym stwierdzono zmiany zwyrodnieniowe, ślad płynu w jamie stawowej oraz zmiany przeciążeniowe więzadła właściwego rzepki. Następnie wnioskodawczyni była leczona w Centrum Medycznym (...) w L. w „trybie jednodniowym” w dn. 3.06.2014 r. z rozpoznaniem: „Artroza kolana prawego”. Wykonano wówczas artroskopię prawego kolana - mikro złamanie wcięcia między kłykciowego i kłykcia przyśrodkowego kości udowej oraz shaving błony maziowej. Obecnie zgłasza bóle i obrzęki prawego kolana. Z tego powodu ma trudności z chodzeniem. Zgłasza także bóle kręgosłupa lędźwiowo-krzyżowego i szyjnego. Przed wypadkiem w 2013 r. nie odczuwała dolegliwości bólowych prawego kolana.

W badaniu rezonansu magnetycznego kręgosłupa szyjnego z dnia 16.07.2012 r. stwierdzono zmiany zwyrodnieniowe, z protruzją krążków międzykręgowych C3-C4, C4-C5, C5-C6 i C6-C7, bez zmian w rdzeniu kręgowym.

Na dostarczonych zdjęciach RTG widoczne są stosunkowo niewielkie zmiany zwyrodnieniowe prawego kolana oraz nieznaczne zmiany zwyrodnieniowe lewego kolana i kręgosłupa L-S.

W czasie przeprowadzonego badania przez biegłego stwierdzono dość poprawną wydolność ruchową odcinka szyjnego i lędźwiowego kręgosłupa. Kończyny górne z prawidłową ruchomością barków, łokci i nadgarstków oraz zniekształceniem zarysu stawu międzypaliczkowego bliższego palca II i III lewej ręki, z poprawną ruchomością palców. Funkcja rąk prawidłowa. Kończyny dolne bez widocznych zaników mięśniowych, z prawidłową ruchomością bioder. Kolana chłodne, bez wysięku, stabilne, z pełnym wyprostem. Zgięcie prawego kolana do 120°. Testy rzepkowo-udowe (+) - zwłaszcza po prawej stronie. Blizny pooperacyjne okolicy prawego kolana. Stopy bez obrzęku, z prawidłową ruchomością. Paluchy koślawe. Chód przy pomocy laski łokciowej, z zaznaczonym utykaniem na prawa kończynę dolną.

Biorąc powyższe pod uwagę, biegły ortopeda nie uznał u wnioskodawczynie niezdolności do pracy, zarówno z ogólnego stanu zdrowia, jak i w związku z wypadkiem przy pracy w dniu 3.08.2013 r. Pomimo stwierdzonych schorzeń, wydolność funkcjonalna kręgosłupa i stawów kolanowych jest dość dobra. Zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa i kolan są stosunkowo niewielkie. Jedynie na poziomie środkowego odcinka kręgosłupa szyjnego zmiany zwyrodnieniowe mają większy stopień zaawansowania. W badaniu MR prawego kolana, wykonanym około 5 m-cy po wypadku, praktycznie nie stwierdza się zmian o charakterze pourazowym. (opinia k. 21-22as)

Organ rentowy nie zgłaszał zastrzeżeń do opinii.

Do Sądu wpłynęło pismo pełnomocnika ubezpieczonej, który dołączając kartę udzielonej wnioskodawczynie pomocy ambulatoryjnej z 15.02.2016r. oraz zaświadczenia lekarskiego stwierdzającego artrozę prawego stawu kolanowego i skierowanie do szpitala na zabieg protezy w związku z artrozą na 05.09.2016r. , domagała się przekazania tej dokumentacji biegłemu ortopiedzie w celu wydania opinii uzupełniającej, mającej wskazać czy dodatkowa dokumentacja wpłynie na zmianę opinii. (pismo i dokumentacja k. 37-40as)

Na rozprawie w dniu 17.03.2016r. pełnomocnik wnioskodawcy popierała wniosek o opinię uzupełniającą biegłego ortopedy, przedkładając dodatkową dokumentację – karty informacyjne z dwukrotnie udzielonej pomocy ambulatoryjnej wnioskodawczynie w dniach 08.03.2016r. oraz wynik USG jamy brzusznej i wyniki badań krwi.

Jak wynika z kart informacyjnych związanych z udzieloną wnioskodawczynie pomocą ambulatoryjną w dniu 08.03.2016r. jak i z 15.02.2016r. (k.38as) pomoc ta była związana z sygnalizowanymi łagodnymi, napadowymi zawrotami głowy, bólem w okolicy brzucha i miednicy oraz migotaniem i trzepotaniem przedsionków. Jak wyjaśniła wnioskodawczynie te dolegliwości nie miały żadnego związku z urazem wynikającym z wypadku przy pracy. Jedynie dolegliwości brzucha wnioskodawczynie wiązała z przyjmowaniem dużej ilości leków przeciwbólowych w związku z bólami układu ruchu. Odnośnie skierowania na zabieg do protezy wnioskodawczynie wyjaśniła, że zabieg jest przewidziany na wrzesień 2016r. W grudniu 2014r. wnioskodawczynie miała przeprowadzany zabieg –artroskopię kolana, usuwano chrząstki i zanieczyszczenia. Wówczas lekarz podjął decyzję o endoprotezie. Pierwszy termin był wyznaczony na styczeń 2016 roku ale wnioskodawczynie nie poddała się zabiegowi, chcąc aby został wykonany w L. przez jej lekarza leczącego a nie w C.. Poza tym przed zabiegiem musi wyleczyć żylaki. Wnioskodawczynie twierdzi, że po wykonaniu zabiegu endoprotezy chciałaby powrócić do pracy. Teraz miała propozycje podjęcia pracy w sklepie ale nie zdecydowała się na to, twierdząc, że nie dałaby rady. (wyjaśnienia k. 46v-47as)

Sąd oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z uzupełniającej opinii biegłego ortopedy, albowiem przedłożona dokumentacja nie miała żadnego związku z przeżytym urazem związanym z wypadkiem przy pracy. Trudno takiego związku dopatrzeć się pomiędzy dolegliwościami kardiologicznymi, z powodu których dwukrotnie udzielano pomocy ambulatoryjnej z urazem kolana, jaki nastąpił na skutek wypadku. Także dolegliwości bólowe brzucha są w bardzo

dalekim związku z urazem kolana, nawet jeżeli wynikają z przyjmowaniem środków przeciwbólowych. Również fakt skierowania do szpitala na wykonanie we wrześniu 2016 roku zabiegu endoprotezy nie ma wpływu na treść opinii.

Zważyć należy, że przedmiot rozpoznania Sądu wyznacza treść zaskarżonej decyzji. Wnioskodawczyni ubiega się o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem, któremu uległa w sierpniu 2013r., skutkiem którego był wskazywany uraz kolana. Decyzja została wydana w marcu 2015r. Zatem zadaniem Sądu było stwierdzenie prawidłowości decyzji z tej daty czyli czy w tej dacie wnioskodawczyni była osobą niezdolną do pracy na skutek schorzeń związanych z urazem jakiego doznała w wyniku wypadku przy pracy. Dodatkowa dokumentacja nie dotyczyła doznanego schorzenia a mogła najwyżej mieć znaczenie dla ustalenia niezdolności do pracy z ogólnego stanu zdrowia. Tymczasem wnioskodawczyni w ogóle nie składała wniosku o rentę z ogólnego stanu zdrowia. Samo skierowanie na zabieg operacyjny artrozy kolana, który może będzie wykonany we wrześniu 2016 roku, o ile wnioskodawczyni się mu podda nie ma żadnego wpływu na treść decyzji z marca 2015 roku.

Także dowód z zeznań świadków na okoliczności związane z przebiegiem wypadku przy pracy i skutków zdrowotnych jakie w jego wyniku odniosła wnioskodawczyni był nieprzydatny Sądowi do wydania orzeczenia w sprawie. Wypadek przy pracy nie był kwestionowany przez organ rentowy, okoliczności wypadku wynikały z karty przebiegu wypadku, zaś skutki zdrowotne wynikają z dokumentacji medycznej przedłożonej przez wnioskodawczynię i w żaden sposób nie mogą być ustalone w poparciu o zeznania świadków. Dlatego dowód z zeznań zawnioskowanych świadków Sąd oddalił.

Biorąc pod uwagę cały materiał zgromadzony w sprawie, Sąd ustalił, że wnioskodawczyni nie jest obecnie niezdolna do pracy w związku z wypadkiem przy pracy z dnia sierpnia 2013 roku.

Ze względu na przedmiot powyższych ustaleń sądu w niniejszej sprawie, które opierały się na wiadomościach specjalnych o charakterze medycznym, zostały one oparte w zasadniczej mierze na opinii biegłego ortopedy. Sąd miał obowiązek dokonać oceny przedłożonej przez biegłego opinii w oparciu o wynikającą z art. 233 k.p.c. zasadę swobodnej oceny dowodów, tj. wedle reguł logiki oraz własnego przekonania popartego wszechstronnym rozważeniem zebranego w sprawie materiału.

To ostatnie dotyczyło głównie obowiązku zestawienia oceny dokonanej przez biegłego z dołączoną do sprawy dokumentacją medyczną – aktualną na dzień wydawania decyzji przez organ rentowy – oraz zmianami oceny stanu zdrowia ubezpieczonej w trakcie postępowania przed organami orzecznictwa lekarskiego ZUS. Należy jednak zaznaczyć, że chodziło tutaj o ocenę dowodu z opinii biegłego pod kątem jej rzetelności, kompletności i logiki zawartych w niej wywodów. Siłą rzeczy sąd nie jest władny dokonać fachowej, w tym wypadku medycznej oceny takiej opinii.

W oparciu o powyższe sąd uznał opinię biegłego z zakresu ortopedii za kompletną, szczegółową oraz logiczną – zarówno w zakresie postawionej przez biegłego tezy, jak i jej uzasadnienia. Dlatego też wskazana opinia zasługiwała na miano wiarygodnej i stanowiła dostateczną podstawę dokonanego przez sąd ustalenia.

Przywołane wyżej wywody biegłego co do stanu zdrowia wnioskodawczyni, zawarte w opinii są wnikliwe i przekonujące. Biegły szczegółowo, w zakresie swoich specjalności, odniósł się do stanu zdrowia ubezpieczonej i logicznie wskazał, w jaki sposób ten stan zdrowia przekłada się na możliwości jej funkcjonowania, w tym na płaszczyźnie zawodowej. Biegły uznał wnioskodawczynię za zdolną do pracy tak z ogólnego stanu zdrowia jak i z przyczyn związanych z wypadkiem przy pracy. Wskazał wyraźnie, że badanie MR kolana wykonane po 5 miesiącach od wypadku, praktycznie nie stwierdza zmian o charakterze pourazowym. Biegły badał wnioskodawczynię pod kątem schorzeń związanych z jego specjalnością ortopedyczną gdyż z takim zakresem związany był uraz powypadkowy. Wnioskodawczyni w toku postępowania wskazywała na swoje inne dolegliwości ale nie miały one związku ze skutkami wypadku. Być może miałyby one znaczenie dla ustalenia niezdolności do pracy z ogólnego stanu zdrowia ale Sąd nie prowadził w tym kierunku pogłębionego postępowania dowodowego gdyż nie było to przedmiotem zaskarżonej decyzji.

Wobec powyższego odwołanie E. K. nie zasługiwało na uwzględnienie, a zaskarżona decyzja winna się ostać jako prawidłowa.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 6) ustawy z dnia 30 października 2002 r.

o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (t. j. Dz.U. z 2009 r., nr 167, poz.1322 ze zm.) ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje renta z tego tytułu. Z kolei w myśl art. 16 powołanej ustawy, w przypadku ustalania prawa do takiego świadczenia lekarz orzecznik lub komisja lekarska ustala również niezdolność do pracy oraz jej związek z wypadkiem przy, a następuje to z odpowiednim zastosowaniem przepisów emerytalno-rentowych.

W świetle art. 12 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach

i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.) niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Z kolei na mocy art. 17 ust. 2 ustawy wypadkowej, prawo do renty określonej tą ustawą powstaje niezależnie od długości okresu ubezpieczenia wypadkowego

oraz bez względu na datę powstania niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem.

E. K. nie jest osobą niezdolną do pracy w związku z wypadkiem. Wobec powyższego wnioskodawczyni nie przysługuje prawo do spornego świadczenia.

Mając powyższe na względzie wszystkie przedstawione okoliczności,

Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., orzekł, jak na wstępie.